

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/135701/2024/ODSH-SD/9148
Č. j.: KUOK 22095/2025

Olomouc 10. 2. 2025

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová
Telefon: 585 508 472
Datová schránka: qiabfmf
E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 2
Počet příloh: 0
Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněného, pana [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě III, ze dne 10. 10. 2024, č. j. SMOL/443192/2024/OARMV/PDIII/Hoš, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit z nedbalosti porušením § 4 písm. c) a § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu tím, že dne 16. 6. 2024 v 19:38 hod. v Olomouci na křižovatce ul. Pražská a tř. Míru, jako řidič motorového vozidla tov. zn. Škoda, RZ: [REDAKCE] nezastavil vozidlo na příkaz světelného signálu se žlutým světlem „Pozor!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, vjel do křižovatky a touto následně projel.

Za tento přestupek byla obviněnému podle § 125c odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu s přihlédnutím k ust. § 37 a § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a na základě absorpční zásady uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě III, ze dne 10. 10. 2024, č. j. SMOL/443192/2024/OARMV/PDIII/Hoš, **ruší a řízení se zastavuje.**

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě III (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 10. 10. 2024, č. j. SMOL/443192/2024/OARMV/PDIII/Hoš, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, za který mu byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500 Kč.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že se obviněný měl dopustit přestupku tím, že dne 16. 6. 2024 v 19:42 hod. v Olomouci na křižovatce ul. Pražská a tř. Míru, ve směru jízdy od části Neředín k ul. Pražská, jako řidič motorového vozidla tov. zn. Škoda, RZ: ■■■ ■■■■ nezastavil vozidlo na signál se žlutým světlem „Pozor!“ před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, vjel do křižovatky a touto následně projel, přitom se nemělo jednat o situaci, kdy by řidič nemohl vozidlo bezpečně zastavit.

Odvolací správní orgán dále z předloženého správního spisu zjistil, že přestupek byl správnímu orgánu prvního stupně oznámen Policií ČR, Obvodním oddělením Olomouc 4, dne 15. 7. 2024. Správní orgán prvního stupně ve věci vydal příkaz, který doručil obviněnému dne 12. 8. 2024 cestou jeho datové schránky. Proti příkazu podal obviněný dne 20. 8. 2024 odpor. Správní orgán prvního stupně tak pokračoval v řízení, které bylo zahájeno dnem doručení příkazu. Předvolal obviněného na ústní jednání konané dne 25. 9. 2024, s doručením obviněnému dne 6. 9. 2024. K ústnímu jednání byli předvoláni také svědci, zasahující policisté. Na ústní jednání se obviněný dostavil a odmítl vypovídat, dále byly provedeny výsledky zasahujících policistů.

Následně správní orgán prvního stupně rozhodl o vině obviněného rozhodnutím ze dne 10. 10. 2024, které bylo obviněnému doručeno dne 21. 10. 2024 cestou datové schránky. Dne 4. 11. 2024 podal obviněný včasné odvolání, které doplnil o odvolací důvody dne 4. 12. 2024. Namítá, že videozáznam k předmětné věci začíná v čase 19:41 hod., a proto jím nemůže být prokazován přestupek spáchaný v 19:38 hod. Dále na videozáznamu není zaznamenáno, a tedy prokázáno, že by vozidlo vjelo do křižovatky na jiné než zelené světlo. Obviněný upozorňuje na skutečnost, že vjetí do křižovatky na žluté světlo není paušálně zakázáno, neboť zákon stanoví, že *„je-li toto vozidlo při rozsvícení tohoto signálu již tak blízko, že by řidič nemohl vozidlo bezpečně zastavit, smí pokračovat v jízdě“*. Obviněný tvrdí, že na místě oběma policistům sdělil, že projel křižovatkou na zelené světlo, a i kdyby již svítilo žluté, nemohl by s ohledem na povahu převáženého nákladu bezpečně zastavit. Dále poukazuje na to, že výpovědi svědků jsou vzájemně rozporné, a to prakticky ve všech podstatných bodech. Jeden ze svědků uvedl, že vozidlo bylo od semaforu při přepnutí žlutého světla vzdáleno "cca 40 metrů", kdežto druhý svědek uvádí "cca 10-15 metrů". Dle obviněného uvádí nejrozumnější odborná literatura, že brzdná dráha při rychlosti 50 km/h závisí na stavu vozovky a pneumatik. Na suché silnici je čistá brzdná dráha přibližně 14 metrů, ale pokud přičteme reakční dobu řidiče, zastavení trvá celkem 28 metrů. Na mokré silnici se dráha prodlouží na přibližně 33 metrů (z toho 19 metrů je brzdění). Obviněný dále uvádí, že jestliže svědek připouští, že byl obviněný v době změny světla na semaforu ze zeleného na žluté vzdálen cca 10 metrů, přičemž jel dovolenou rychlostí v obci, tak nebylo ani při okamžité reakci fyzicky možné vozidlo zastavit, jelikož brzdná dráha činí za zcela ideálních podmínek 14 metrů, s reakční

dobou řidiče pak 28 metrů. Již z této skutečnosti samo o sobě vyplývá, že vozidlo při rozsvícení tohoto signálu bylo již tak blízko, že obviněný nemohl vozidlo bezpečně zastavit, a proto dle svého názoru směl pokračovat v jízdě. Obviněný se dále domnívá, že pokud jde o správní tresty, v souladu se zásadou absorpce, aplikované správním orgánem, v daném případě neměly být uloženy ani náklady řízení.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Přitom dospěl k závěru, že odvolání odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

Podle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu platí, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se *světelnými*, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace. Ust. § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál se žlutým světlem "Pozor!" povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!" a "Příčná čára souvislá s nápisem STOP", a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením; *je-li však toto vozidlo při rozsvícení tohoto signálu již tak blízko, že by řidič nemohl vozidlo bezpečně zastavit, smí pokračovat v jízdě.*

Za situace, že zákon za určitých podmínek stanoví možnost pokračovat v jízdě i na signál se žlutým světlem „Pozor!“, a to v případě, že by vozidlo při rozsvícení signálu bylo již tak blízko, že by řidič nemohl bezpečně zastavit, je nutné dát za pravdu námitce obviněného, že mu přestupkové jednání nebylo řádně prokázáno. Otázkou totiž není pouze skutečnost, zda obviněný signál se žlutým světlem ne/respektoval – svědeckými výpověďmi bylo skutečně prokázáno, že jej nerespektoval – ale zejména je stěžejní zjistit, zda mohl vozidlo bezpečně zastavit.

V takovém případě jsou úvahy obviněného zcela na místě a jsou také vesměs správné. Na videozáznamu z městského kamerového systému je světelné signalizační zařízení snímáno ze zadní strany, takže není možné zjistit, v jaké vzdálenosti od příčné čáry souvislé se vozidlo obviněného nacházelo v době rozsvícení signálu se žlutým světlem. Policisté při podání svědecké výpovědi uvedli tuto vzdálenost rozdílně, jak již uvedl obviněný. Pokud jel obviněný rychlostí 50 km/h, ujel by za 1 sekundu cca 14 m. Jelikož průměrná reakční doba řidiče je přibližně 1 sekunda, mohl by řidič ujet až 14 m, než by začal brzdít. Celková brzdná dráha pak závisí na mnoha faktorech, jak již obviněný uváděl. Za ideálních podmínek by celková brzdná dráha činila téměř 30 m. I když tedy objektivně nelze zjistit, jak daleko od semaforu se obviněný v době rozsvícení signálu se žlutým světlem nacházel, ad absurdum lze jednoznačně říci, že je nemožné, aby při vzdálenosti 10–15 m od semaforu, jak uvedl svědek [REDACTED] [REDACTED] mohl obviněný bezpečně zastavit vozidlo před příčnou čarou souvislou.

Lze tedy uzavřít, že dokazováním nebyla vyloučena varianta dle věty za středníkem ust. § 70 odst. 2 písm. d) zákona o silničním provozu, že vozidlo obviněného bylo při rozsvícení tohoto signálu již tak blízko, že obviněný nemohl vozidlo bezpečně zastavit, a proto směl pokračovat v jízdě.

Na základě toho jsou další odvolací námitky obviněného bezpředmětné, a tedy se odvolací správní orgán blíže nezabýval jejich posouzením.

V souladu se zásadou in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch) nezbylo odvolacímu správnímu orgánu než napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:
Pan

[Redacted address block]